

மிகுதியான உபத்திரவங்கள் - மேலான வெகுமதி GREATER SUFFERINGS - GREATER REWARD

ஆதார வசனங்கள் : 2கொரிந்தியர் 4:16-18

உபத்திரவத்தில் துவண்டுபோகாதிருத்தல் - சுபாவ மனுஷன் அழிந்துபோதல் - புதிய சிறுஷ்டி வளர்ச்சியடைதல் - எவை இலோசான உபத்திரவங்கள்? - அவைகள் எவ்வளவுகாலம் நீடிக்கும்? - அவைகளது நோக்கம் என்ன? இந்த நோக்கத்தை எப்படி நாம் அடைவது?

“காணப்படுகிறவைகள் அழித்தியமானவைகள்,
காணப்படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள்” –

2கொரிந்தியர் 4:18

பரிசுத்த பவுலின் வார்த்தைகளும் செயல்களும் கிறிஸ்தவனுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட தெரியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன! அவர் பல்வேறு கடினங்களை சுகித்திருக்கிறார். ஒரு தானியம் புடைக்கும் இயந்திரத்தின் அனுபவத்தை அவர் அடைந்ததாலேயே எழுதுகிறார்; “ஆனபடியினாலே நாங்கள் சோர்ந்துபோகிறதில்லை; எங்கள் புறம்பான மனுஷனானது அழிந்தும், உள்ளான மனுஷனானது நாளுக்குநாள் புதிதாக்கப்படுகிறது” – 2கொரிந் 4:16. ஆ! இது உள்ளான மனுஷனாகிய புதுசிறுஷ்டி புதிதாக்கப்படுதலே இரகசியமான காரியம். புறம்பான மனிதனின் உபத்திரவங்களிலிருந்து அனுபவங்களை அடைந்து, அவைகளை வேறுபட்ட கண்ணோக்கில் பார்க்கும்படிக்கும் அதிலிருந்து விலையேற்பெற்ற பாடங்களைக் கற்கும்படிக்கும் உள்ளான மனிதன் இல்லாதிருந்திருந்தால், புறம்பான மனிதனுக்கு நேரிடுகின்ற உபத்திரவங்கள் மெய்யாகவே, கொடிதான அனுபவங்களாக இருந்திருக்கும். தேவன் தன் படசத்தில் இருப்பாராகில், மற்ற எதிர்ப்புக்கள் அனைத்தும் ஒன்றுமில்லாததாகிவிடும் என்ற தேவனுடைய வாக்குறுதியை உள்ளான மனுஷன் அடைந்திருக்கிறான். தன் அனுபவங்கள் அனைத்தையும் தன் மேலான நலன்களுக்கேதுவாக மேற்பார்வையிட்டு, தேவன் பராமரிப்பார் என்ற நிச்சயத்தை அவன் பெற்றிருக்கிறான். எந்த அளவுக்கு சோதனைகளை விகவாசத்தோடு சுகிக்கிறானோ, அதே அளவுக்கு ஓப்பாக, வருங்காலத்தின் மகிழமைகளை அடைவோம் என்ற நிச்சயத்தையும் அவன் அடையப்பெற்றிருக்கிறான்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் ஜக்கியம்

தேவனிடத்திலும் சபையினிடத்திலும், சத்தியத்திலும் அப்போஸ்தலர் கொண்டிருந்த பெரிதான வைராக்கியத்தின் இரகசியத்தை நாம் அடையப் பெறுகிறோம். அவர் அதரிசனமானவரை தரிசிக்கிறதுபோல உறுதியாய் இருந்தார்(எபி11:27). பரிசுத்தபவுல் இருவித வாழ்க்கை வாழ்ந்தார், அதாவது - ஒரு மனிதனாக, தர்க்குசைச் சோர்ந்த சவுலாகவும் ஆனால் நிஜத்தில் அவர் தேவனாழியனாகிய பவுலாக, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான புதுசிறுஷ்டியாக காணப்பட்டார். உலகம் அவரை அறியவில்லை, ஆயினும்

அவர் தம்மைத்தாமே அறிந்திருந்தார், தன் தேவனையும் அறிந்திருந்தார். மேலும் தெய்வீக வல்லமையாலும், தேவார்த்தையின் செய்தியாலும் ஆற்றலுடப்பட்டிருந்தார். அது கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனிடத்தில் உறவுகொள்ளும்படியும் சமாதானத்தை அடையவும்

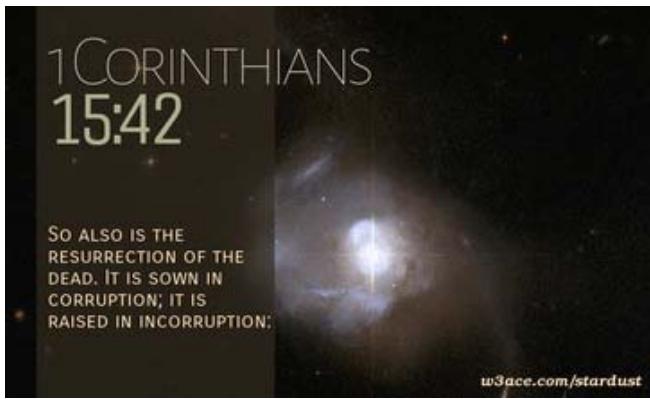
So we do not lose heart. Though our outer self is wasting away,
 our inner self is being renewed day by day.
 For this light momentary affliction is preparing for us
 an eternal weight of glory beyond all comparison,
 as we look not to the things that are seen but to the
 things that are unseen.

அவரிடத்தில் பேசினது, அதோடுகூட, ஓட்டத்தின்முடிவில் ஆவலோடு காத்திருக்கின்ற உண்மையுள்ள அனைவருக்கும் கனம் மகிழமை சாவாமை ஆகியவற்றைக் குறித்தும் அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இயேசுவின் அடிச்சவடுகளில் உண்மையாய் நடந்துகொண்டிருக்கின்ற, தேவவசனத்தின்மூலம் போதிக்கப்பட்டுவருகிற, ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய குடும்பத்தின் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் அப்போஸ்தலரது சொந்த அனுபவங்களின் இரகசியம் திறந்த புஸ்தகமாக உள்ளது. சபையின் தலையாகிய இயேசுவுக்கும், அதன்பின் அப்போஸ்தலர்களுக்கும், ஆதிகால சபையின் அங்கத்தினர்களுக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பெரிதான தெய்வீக தயவைப்போல் நாம் பெறவில்லை. ஆயினும் பொதுவான வழிமுறைப்படி, தேவனுடைய அதே தயவுகளை தேவனுடைய அதே வாக்குத்தத்தங்களை, அவர்கள் பெற்றிருந்த அதே எழுச்சியூட்டும் நம்பிக்கையை நாம் இப்போதும் பெற்றிருக்கிறோம். “அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலோசான நம்முடைய உபத்திரவும் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிழமையை உண்டாக்குகிறது” – 2கொரிந்4:17. அவர் வார்த்தைகளில் அவர் காண்பித்த சகிப்புத்தன்மையை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து எழுதும்போது, அப்போஸ்தலர் ஒத்த கருத்தையே தருகிறார், உயிர்த்தெழுதலில் சபை எப்படி இருக்கப்போகிறது என்று அவர் பிரகடனப்படுத்துகிறார். உண்மையுள்ளோர்

அனைவரும் மகிமைப்படுத்தப்பட்டு, கனப்படுத்தப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, பூரணப்படுத்தப்படுவார்கள். ஆயினும் எல்லோரும் ஒரே விகிதத்தில் ஆசீர் பெற்மாட்டார்கள்.

“மகிமையிலே நட்சத்திரத்துக்கு நட்சத்திரம் விசேஷித்திருக்கிறது. மரித்தோரின் உயிர்த்தமுதலும் அப்படியே இருக்கும்” –1கொரிந்து15:41,42.

தானியேல் தீர்க்கதறிசனத்திலும் இதே பாடம் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கும் உயிர்த்தமுதலையும், உயிர்த்தமுதலோயும் நட்சத்திரத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு, அவைகளின் அழகிலும் பிரகாசிக்கும் தன்மையில் உள்ள வித்தியாசத்திற்கு ஒப்பாக உயிர்த்தமுதல் காண்பிக்கிறது– தானி12:1–3.

தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, கிறிஸ்து பட்ட துன்பங்களின் அளவுக்கேற்ப அவர் அடையவிருக்கும் மகிமையும் இருக்கும் என்பது அப்போஸ்தலரின் வாதம். எனவே வரவிருக்கின்ற மகிமையில் கர்த்தரோடுகூட பங்கேற்கும் பொருட்டு, தற்கால துன்பங்களில் அவரோடுகூட பங்கேற்க அப்போஸ்தலர் விரும்பினார். அதற்கு பதிலாக, “கவிசேஷனாயியத்தில் என்னுடைய பங்குக்கு அதிகமாகவே நான் செய்கிறேன்” என்று மற்றவர்களிடத்தில் கூறுவதும், “உங்களில் சிலர் என்னிடத்தில் வந்து எனக்கு உதவவேண்டும், எனக்கு ஒய்வளிக்கவேண்டும்” என்று தனக்குத்தானோ அல்லது மற்றவர்களிடத்திலோ கூறுகிறார்கள். பரிசுத்தபவுலோ இவ்விஷயத்தை வேறொரு கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கிறார். கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களில் குறைவானதை, கூடுமான அளவு நிறைவாக்க தாம் பேராவலோடும், மனப்பூர்வமாகவும் இருப்பதாக அறிவிக்கிறார் (கொலோ1:24). உபத்திரவும் அடைவது அனைத்தையும் மகிழ்ச்சியாக எண்ணுவதாகக் கூறுகிறார். எனைனில், உபத்திரவும் தன் குணாதிசயத்தில் பரிசுத்த ஆவியின் கணிகளை வெளிக்கொணரும் என்று அறிந்திருந்தார். அதுவே தம்மை ராஜ்யத்திற்கு ஆயத்தப்படுத்தும் என்று எண்ணினார் (ரோமர் 5:3–5). இதற்கிடையே, கிறிஸ்துவோடுகூட பாடுபட்டால் அவரோடுகூட ஆளுகை செய்யமுடியும். அவரோடுகூட மரிப்பவர்களே அவரோடுகூட பிழைத்திருக்கவும் முடியும் என்ற வேதாகமத்தின் நிச்சயத்தை நினைவுக்குருவோம்.

அவரது உண்மையின் இரகசியம்

எல்லாவற்றிலும் சாதகமான சூழலில் ஒரு கிறிஸ்தவனாக தன் வழியை துவங்குவதை அநேகர் எளிதாக எண்ணுகின்றனர். சிலர் எழுச்சியோடு தங்கள் ஓட்டத்தை சிலகாலம் ஓடினாலும், அதன்பின் நற்கிரியை செய்வதில் சோர்வு அடைகின்றனர்.

ஆனால் அப்போஸ்தலர் ஒரு போதும் சோர்ந்துபோகவில்லை எனத் தெரிகிறது. அவருடைய சொந்தசெளகரியத்தைப் பொருத்தவரை, சமயம் வாய்த்தாலும் வாய்க்காலிட்டாலும் எப்போதும் ஜாக்கிரதையாக இருந்தார். கேட்க செவியுடைய அனைவருக்கும் சுவிசேஷத்தை எங்கும் எப்பொழுதும் பிரசங்கிக்க தயாராகவே இருந்தார். அவரது விடாமுயற்சியின் இரகசியம் 18ம் வசனத்தில் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

“காணப்படுகிறவைகள் அறித்தியமானவைகள்; காணப்படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள்” – 2கொரிந்து4:18.

இவ்வார்த்தைகள் எதை அர்த்தப் படுத்துகின்றன? பரிசுத்தபவுல் ஆவிக்குரிய கண்களின் பார்வையைப் பெற்றிருந்தார் என்பதையே இவ்வார்த்தைகள் அர்த்தப்படுத்துகின்றன. அவர் உண்மையாகவே பூமிக்குரிய ஈப்புகளை கண்டார்,

இருந்தபோதிலும் காணப்படாதவைகளை புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலால், அவரது ஆவிக்குரிய பார்வையினால், அவைகள் அவை ஈர்க்க முடியவில்லை. விகவாசக்கணகளால் அவர் பரலோகப்பிதாவையும், மகிமையடைந்த கர்த்தராகிய இயேசுவையும், பரம சேனைகளையும் வரவிருக்கும் ராஜ்யத்தின் மகிமை கணம் சாவாமையையும் கண்டார். விகவாசத்தினால் தமக்கு முன்பாக பரந்து விரிகின்ற மாபெரும் ஆயிரமாண்டு ராஜ்யத்தினை கண்டார். மேலும் அந்த ராஜ்யத்தில் தன் எஜானும் மீட்பருமானவரோடு வாரிசு உரிமையில் இணைவதற்கான தெய்வீக அழைப்பைக்கேட்டார். அந்த அழைப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். இப்படியாக தன் குருவின் கொடியின்கீழ் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். பேலும் தேவன் வாக்களித்திருந்த நித்தியமானவைகளோடு ஒப்பிடுகையில் இவ்வுலகத்திலுள்ள அனைத்தும் மதிப்பற்றவை என்றும் அவர் உணர்ந்துகொண்டார். தேவ வசனத்தின் பேரிலேயே அவரது நம்பிக்கை இருந்தது.

இன்றைய நாளில் ஜீவிக்கின்ற கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடத்திலும் அவ்வாறே இருக்கவேண்டும். அரசியல், சமுதாய அந்தஸ்து, ஆஸ்தி, வியாபாரம் போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதன்மூலம் அடையும் அனுகூலத்தை நாம் கண்ணோக்கக்கூடும். ஆனால் நாம் பரலோகத்துக்குரியவைகளாகிய புதுசிருஷ்டியின் புதிய பார்வையில் கண்டிருக்கிறபடியால், இந்த பூமிக்குரிய குறிக்கோள்களும் இலட்சியங்களுமாகிய அனைத்தும், ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில், நமக்கு மதிப்பற்றவைகளாய்வர்களான். நமது காதுகள் தேவனுடைய செய்தியைக் கேட்டிருக்கின்றன. தேவன் தம்மில் அன்புக்குருகிறவர்களுக்கென்று ஆயத்தும் பண்ணியிருக்கிற ஆவிக்குரியவைகளை பகுத்துப் பார்க்கும் திறனை நாம் அடைந்திருக்கிறோம். இந்த ஆவிக்குரிய

காரியங்களை ஜென்ம பொவக்கண்கள் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் அவர்களுடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை (1கொரிந்த2:9). தற்கால தீமையின் உலகத்தில் உள்ள அனைத்துக் காரியங்களும் தற்காலிகமானவைகளே. தற்போது வாசலருகே நிற்கின்ற புதிய யுகம் ஸ்தாபிக்கப்படும்பொழுது, அவைகள் அகன்றுபோகும். இதன் காரணமாக, பூமிக்குரிய மேன்மைகளும் அதிகாரங்களும், வல்லமைகளும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் மதிப்பற்றவைகளாகின்றன.

இதற்கு மாறாக, தேவன் நமக்கு அருளுகின்றவைகள் நித்தியமானவைகள் என்று நாம் காண்கிறோம். போதனைகளின் முக்கியத்துவத்தை வேதாகமம் நின்னைப்பதில் ஏதாவது ஆச்சியம் இருக்கிறதா? யார் நின்மான வேதாகம கண்ணோக்கத்திலிருந்து போதனைகளை தன் மனதில் ஆழமாய் பதிய வைத்திருகிறார்களோ, அவர்கள் கர்த்தருக்குள் பலப்படுகிறார்கள். யார் இராஜ்யத்தின் இந்த அறிவையும், இந்த ஆவிக்குரிய பார்வையையும், காதுகளையும் பெறவில்லையோ அவர்கள் பலவீனமடைவதைத் தவிர்க்கமுடியாது, இதனால் கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகள் என்ற சாட்சியத்தை அடைவதில் குறைவுபடுகிறார்கள் –

2கொரிந்த5:17.
